

tati conjunctam, & quod æternum sit, immensum, sacrum, cum corruptibili & dimenso confusum. Nec miretur aliquis, cur Deus summus id fecerit, quia oportuit: nec an id fieri potuerit, quia voluit: omnia enim quæ vult, potest. Sed riserit hæc aliquis, quasi vanam & anilem quandam observationem: stultumque putet, dierum ullum discrimen credere: verum putet, nos non parum ad rerum initia idoneum diem illum arbitramur, quo semel atque iterum nobilissime sit natura operata.

Quum igitur sub ipsam originem undique magnis pollicitationibus ad novam urbem incolendam homines rei maritimæ navalisque fabricæ periti accerferentur: neque servilis fortunæ quenquam, neque sicarium scelestumque aliquem in eam receptum affirmant: ex quo manifeste apparet, viros illos optimos urbis conditores noluisse nascentem civitatem prava ulla convenarum colluvione contaminari. Quod ipsum non modo non fecerunt illustrium urbium conditores quidam, sed ultro flagitiosissimum quenque aperto, ad hoc ipsum Asylo, in civitatem evocaverunt: verum illi frequentia, hi morum sanctitati nobilitatique suæ consultum voluere.

Qui hominum in novam civitatem asciti.

Crescebat in dies nova civitas multitudine & ædificiis: quum ignis repente ortus ex architecti domo, momento temporis quatuor & viginti casas continuato incendio absumpsit: & quum materies ad ædificandum temere disjecta ipsum incendium aleret, appareretque humana ope conceptam pestem tam facile restingui non posse, in preces versa civitate, vota que divo Jacobo æde, urbs præsentis clade servata est. Ædem ad hunc diem inter Rivalentinas mensas cum vestigio vetustatis cernimus.

Nascentis urbis incendium.

Sed primam hanc, de qua loquor, ædificationem tenuem ad modum fuisse crediderim, cujus speciem magis domorum frequentia quam apparatus ullus fecerit, multis in præsentem usum sibi ex palustri materia domicilia parantibus, consilio non multo post in continentem abeundi, si Hunnus Italiam non invasisset. Sic quoque quia Athilæ adventus in aliquot annos dilatus est, a multis in pristinas sedes inde remigratum ferunt. Post enim tanti belli famam Subthar Mandluci

Vetus civitatis parsimonia.